

Μεγαλοπρεπής Πανήγυρη στην Πατριαρχική και Σταυροπηγιακή Μονή Κοιμήσεως Θεοτόκου Μολυβδοσκεπάστου

/ [Ιερές Μονές](#)

Με κατάνυξη και λαμπρότητα τελέστηκε και φέτος η πανήγυρη της Ιεράς Βασιλικής, Πατριαρχικής και Σταυροπηγιακής Μονής Κοιμήσεως Θεοτόκου Μολυβδοσκεπάστου Κονίτσης, στα ακριτικά σύνορα της Ηπείρου, αληθινό φρούριο πίστεως και φάρος Ορθοδοξίας. Από νωρίς το απόγευμα της παραμονής, χιλιάδες προσκυνητές συνέρρευσαν στο ιστορικό Μοναστήρι για να προσκυνήσουν την θαυματουργό Εικόνα της Παναγίας της Πωγωνιανίτισσας, η οποία για αιώνες επιτελεί πλήθος θαυμάτων, παρηγορώντας, θεραπεύοντας και στηρίζοντας τον

πιστό λαό.

Το Μοναστήρι, στέκει ακοίμητος φρουρός της παράδοσης πάνω στη μεθοριακή γραμμή, ευλογώντας τους ανθρώπους και συνδέοντας με πνευματικούς δεσμούς τους αδελφούς ένθεν και ένθεν των συνόρων. Είναι σταυροδρόμι ενότητας και ελπίδος για κάθε Ορθόδοξο.

Η πανήγυρη κορυφώθηκε με την τέλεση ιεράς ολονύκτιας αγρυπνίας μέσα σε κλίμα κατάνυξης και προσευχής. Χοροστάτησε ο Καθηγούμενος της Ιεράς Μονής, Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης Γέροντας Αρσένιος, πλαισιούμενος από τον Ηγούμενο της Ιεράς Μονής Στομίου Αρχιμανδρίτη Μάξιμο, τον Ιερομόναχο Στέφανο από την Ιερά Μονή Φιλοθέου του Αγίου Όρους, καθώς και κληρικούς από την Ιερά Μητρόπολη Δρυινουπόλεως, Πωγωνιανής και Κονίτσης.

Την επομένη το πρωί, χιλιάδες πιστοί κατέκλυσαν και πάλι τη Μονή για να συμμετάσχουν στη δεύτερη Θεία Λειτουργία και να λάβουν την ευλογία της Παναγίας.

Στις 16 Αυγούστου 2025, την επομένη της πανηγύρεως της Κοιμήσεως της Θεοτόκου, τελέστηκε το Κτητορικό Μνημόσυνο των Αυτοκρατόρων Κωνσταντίνου του Πωγωνάτου και Ανδρονίκου του Παλαιολόγου, Κτήτορος και Ανακαινιστού της Ιεράς Μονής καθώς και το εξαετές μνημόσυνο του μακαριστού Γέροντος Θεοδώρου, Καθηγουμένου της Ιεράς Μονής Κοιμήσεως Θεοτόκου Μολυβδοσκεπάστου.

Έξι χρόνια συμπληρώθηκαν από την οσιακή κοίμησή του, εκείνου που άφησε ανεξίτηλο το αποτύπωμά του στο Μοναστήρι και στις ψυχές των ανθρώπων που τον γνώρισαν και τον αγάπησαν. Ο Γέροντας Θεόδωρος δεν υπήρξε απλώς ανακαινιστής των κτιριακών εγκαταστάσεων της Ιεράς Μονής· υπήρξε, κυρίως, ανακαινιστής ψυχών. Με θυσιαστική αγάπη και αδιάλειπτη προσευχή υπηρέτησε για δεκαετίες την Παναγία και τους προσκυνητές. Όπως συνήθιζε να λέγει: «Παιδιά μου, το μεγαλύτερο θαύμα δεν είναι να δει ένας τυφλός η να περπατήσει ένας ανήμπορος· αλλά το σπουδαιότερο όλων είναι η μεταστροφή μίας ψυχής». Η Υπεραγία Θεοτόκος, Την οποία τόσο ευλαβικά υπηρέτησε, τον εκάλεσε κοντά Της στις 16 Αυγούστου 2019, ημέρα του μνημοσύνου των Κτιτόρων της Μονής. Σαν να ήθελε η Παναγία να ενώσει το όνομά του με εκείνων που θεμελίωσαν πνευματικά και υλικά τούτο το Μοναστήρι, που εξακολουθεί να αποτελεί πηγή χάριτος και ελπίδος για τον κόσμο. Αιώνια η μνήμη!

